

A Szent István Egyházi Általános Iskola és Gimnázium, Szent Gellért

2005. március

1. évfolyam, 3. szám

Diákotthon

eseményei, hírei, mondanivalói

HÍREINK

Húsvétváró ünnepség lesz nagybőjtben,
2005. március 6-án, vasárnap 16 órakor.

ESEMÉNYNAPTÁR

Karácsonyváró ünnepségünk volt
adventben...
... akkor díszvendégünk volt Csikota József
és kedves felesége, Eleonóra.

Józs: 15 éve vagyunk házasok és ez idő alatt rengeteg aggodalom, rengeteg tennivaló és rengeteg öröm ért bennünket. Három fiúgyermekünk van, Gergő 15, Levente és Péter 6 évesek. Hívásunk az ifjúság szépre és jóra nevelése a művészeteken keresztül, feleségemmel zenetanárok vagyunk és egy Magán Zeneiskolát működtetünk. A szakmám a hobbi is. Hiszünk Istenben, katolikusok vagyunk, feleségem, Nórika református.

Számomra az Istentől kapott ajándékok és az azzal járó tennivalók és kötelességek elvégzése adja a boldogságot. Például Nórika engem boldoggá tesz, de sokat kellett tennem azért, hogy megismerhettük egymást; a három fiam szintén örömet ad, ugyanakkor sok törődést igényelnek; a magániskola örömet jelent számunkra, és egyben sok munkát is ad. Mind-mind Istentől kapott ajándék, amiért sokat kell tennünk, de Isten mindig megelőző ajándékaival és szeretetével.

Nóri: Kislánykoromban sokat gondolkodtam azon, mi lesz akkor, ha felnőttem leszek. Nagyon távolnak tűnt, mégis határozott vágyam és tervem volt. Ezeknek a vágyaknak és terveknek a megvalósításában Isten mindig fogta a kezem és vezetett, mégis sok erőpróbát és buktatót, nehézségeket is helyezett az utamba, ezt azért tette, hogy ami megvalósul, még értékesebb legyen. Elsősorban a legerősebb vágy egy család képe volt. Egy helyes udvarlót szerettem volna, aki mindig kedvembe jár, és kapcsolatunkban minden olajozottan és gördülékenyen megy. Két gyermeket képzeltem el, hiszen akkori gyermekkori családomban húgommal ketten voltunk testvérek. Természetesen elképzelésben az én gyermekeim is lányok voltak, eszembe se jutott, hogy fiam is lehetnének. Végül is három fiunk született, tehát úgy alakult, hogy négyférfi mellett élemez életemet.

Józs: Apátfalván születtem, Szegeden, Budapesten tanultam: zenetanár és karmester lettem, és Makón tanítottam, amikor Nórikával megismerkedtem. Isten nekem ajándékozta, hogy együtt élhessünk, még ma is emlékszem az első csókra.

Nóri: Szüleim mintája meghatározó volt számomra. Szigorú nevelésük ellenére nagyon szerettek bennünket és mindig mellettünk álltak, ha szükségünk volt támogatásukra. Mivel pedagógusok, a gyermekekkel való bánásmód is példaértékű volt számomra. Tudtam, hogy én is pedagógus szeretnék lenni. Gyermekkoromban fuvolázni tanultam, tanárom biztatására zeneművészeti szakközpiskolába jelentkeztem. Szüleim féltettek és nem engedtek kollégiumba, így maradt a bejárás Szegedre. Mindennap reggel fél hatkor keltem és este nyolc órakor értem haza. Vacsora után még jöhetett a gyakorlás és még egy kis tanulás. Az egész napomat a munka töltötte be, minden percem be volt osztva. A középiskolás évek kemény munkája eredményeképpen zeneművészeti főiskolára nyertem felvételt. Sokat gyakoroltam, számtalan nehéz és szép feladatot kaptam, ami kihívást jelentett számomra.

Utolsó éves koromban próbát játszottam a Szegedi Szimfonikus Zenekarba. Sikert a felvétel, s az aktív zenélés élménye örömet jelentett számomra. Próbaidő, felállás után kinevezés következett volna, amikor Makón zenetanári állást ajánlottak fel. Tudtam, hogy ha családot szeretnék, le kell mondanom a zenekarról, hiszen sok utazás és éjszakázás nem való egy családanak, így hazajöttem.

Jósi: A gyerekek születése különböző nehézségekkel járt, Nórika sokat volt kórházban, de ez csak erősítette kötelékünket és boldogságunkat, hiszen gyermekeink nagyon aranyosak.

Nóri: Isten akaratából felpörögtek az események. Októberben megismerkedtünk párommal, februárban eljegyeztük egymást, májusban pedig összeházasodtunk. Sokat beszélgettünk, így hamar kiderült: elképzeléseink, és értékrendünk azonosak. Templomba is együtt jártunk, és ez fegyelmet adott életünknek. A házasság szentsége mindkettőnk számára szó szerint szentséget jelentett. Fontos volt számomra, hogy jóban-rosszban mellette legyek. Támogattam törekvéseiben, biztattam elképzeléseiben és mellé álltam a megvalósításban. Mindig kikéri véleményemet a komlyabb döntésekben és közös elképzelés alapján éljük életünket. Házasságkötés után rögtön vállaltuk a gyermekáldást. Ezidőtájt sokat betegeskedtem, de Jósi mindig mellettem állt.

Jósi: Hivatásunk a Magán Zeneiskola, amit Istentől kaptunk, hiszen erőt adott az elmúlt tíz évben a munkához. Több mint ezer gyereket foglalkoztatunk, és ez az ajándék sok tenni- valóval jár. Karmester lettem, Nórika mindenben támogat. Csak vele értem el, amit elértem, minden koncertre felkészíteni a gyerekeket, hogy hangszerjátékukkal örömet szerezzenek maguknak és másoknak. Örömet szerezni másnak - ez a legnagyobb öröm. A koncertjeimen a taps, amit kapok, mindig Nónikának is szól.

Nóri: Fontosnak tartom azt, hogy jó legyen a kapcsolat saját gyermekeimmel, szüleimmel és férjem szüleivel, hiszen nagyon sokat köszönhetek nekik, és lehetőségem van zenetanárként a tanítványaimmal is ezt kialakítani. Megpróbálok régebbi tanítványaimmal is tartani a kapcsolatot. Úgy gondolom, mindig bizalommal fordulhatnak hozzám. Ha valakit szeretünk, egyenlő azzal, hogy „van időm rád”. Ebből az időből elsősorban a családomra próbálok szánni, akik Isten ajándékai számomra, a többi pedig a Zeneiskola dolgozóira és tanulóira. Mindig arra, akivel vagyok, akinek erre a leginkább szüksége van.

Jósi: Hálás vagyok Istennek, és boldog is, hogyilyen feleséget adott, háromgyönyörű fiúgyermeket, hivatást és szakmát, amit nagyon szeretek. Negyvenegy évesen látom, hogy mindig Isten vezetett az úton, amelyen mindig komolyan kellett tennem a dolgom, komolyan kellett dolgoznom a hivatásomért, a szakmáért, amely mind ugyanaz: **tenni a boldogságért.**

- **„Fiatalok, ti vagytok jövő reményei” (II. János Pál pápa)
Végzős tanítványaink nyitótánc a diákbálon**

- **Az iskola egész közösségének jó mulatság volt a tagozatonként megtartott farsang.**

- **Hamvazószerdán diáklelkinappal kezdtük meg a szent negyven napot. Számunkra a nagyböjt Út Húsvéthoz.**

Szeretettel hívunk és várunk minden kedves érdeklődőt a március 6-án 16 órakor kezdődő húsvétváró ünnepségünkre!

Kiadja a Szent István Egyházi Általános Iskola és Gimnázium,
Szent Gellért Diákközthon
Makó, Szent István tér 14 - 16. Telefon: 06 - 62/213-052 e-mail:
egyhazi_isk@freemail.hu
Felelős szerkesztő: Héjja Margit, Alíz
Szerkesztők: Hudák Szabolcs, Majoros Márton, Mészáros
Ildikó, Szabó Anita, Varga Istvánné